

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

3. december 2020*

»Appel – dumping – import af vinsyre med oprindelse i Kina – appel iværksat af en intervenient i første instans – artikel 56, stk. 2, andet punktum, i statuttten for Den Europæiske Unions Domstol – delvis interimundersøgelse – fortabelse af status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, under den genoptagede undersøgelse – ændring af den endelige antidumpingtold – fastsættelse af normalværdien – artikel 11, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1225/2009 – kontraappel – annullationssøgsmål anlagt af konkurrenter med hjemsted på Den Europæiske Unions område – formaliteten – umiddelbart berørt – fordeling af kompetencerne til opfyldelse af en dom«

I sag C-461/18 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuttten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 13. juli 2018,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, Changzhou (Kina), ved dikigoros K. Adamantopoulos og advocaat P. Billiet,

appellant,

de øvrige andre parter i appelsagen:

Distillerie Bonollo SpA, Formigine (Italien),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Borgoricco (Italien),

Distillerie Mazzari SpA, Sant'Agata sul Santerno (Italien),

Caviro Distillerie Srl, Faenza (Italien),

ved solicitor R. MacLean og avocat A. Bochon,

Comercial Química Sarasa SL, Madrid (Spanien),

sagsøgere i første instans,

Rådet for Den Europæiske Union ved H. Marcos Fraile og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af avocatâ N. Tuominen,

sagsøgt i første instans,

* Processprog: engelsk.

Europa-Kommissionen ved M. França, J.-F. Brakeland og A. Demeneix, som befuldmægtigede,

intervenient i første instans,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A. Arabadjiev, og dommerne T. von Danwitz og P.G. Xuereb (refererende dommer),

generaladvokat: E. Tanchev,

justitssekretær: fuldmægtig M. Longar,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 24. oktober 2019,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 23. april 2020,

afsagt følgende

Dom

- 1 Med appellen har Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 3. maj 2018, Distillerie Bonollo m.fl. mod Rådet (T-431/12, herefter »den appellerede dom«, EU:T:2018:251), hvorved Retten annullerede Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 626/2012 af 26. juni 2012 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 349/2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2012, L 182, s. 1, herefter »den omtvistede forordning«).
- 2 Med kontraappellen har Europa-Kommissionen nedlagt påstand om, at Domstolen ophæver den appellerede dom eller, subsidiært, ophæver denne dom, for så vidt som Retten pålagde Rådet for Den Europæiske Union at træffe foranstaltninger til opfyldelse af nævnte dom, selv om beføjelserne til opfyldelse henhører under Kommissionens enekompetence.

Relevante retsforskrifter

- 3 Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51, berigtiget i EUT 2010, L 7, s. 22, og EUT 2016, L 44, s. 20, herefter »grundforordningen«) i den affattelse, der fandt anvendelse på tidspunktet for vedtagelsen af den omtvistede forordning, bestemte følgende i artikel 4, stk. 1:

»I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i [Den Europæiske Union]« samtlige producenter i [Unionen] af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af de pågældende varer udgør en betydelig del, som defineret i artikel 5, stk. 4, af den samlede produktion i [Unionen] af sådanne varer [...].«

- 4 Denne forordnings artikel 5, stk. 4, havde følgende ordlyd:

»Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i [Unionen] af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i [Unionen]. Klagen anses for at være indgivet af eller på vegne af en erhvervsgren i [Unionen], hvis den har tilslutning fra de producenter i [Unionen] hvis samlede produktion udgør mere end 50% af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i [Unionen], som enten giver udtryk for tilslutning til eller modstand imod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i [Unionen], der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25% af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i [Unionen].«

- 5 Nævnte forordnings artikel 6, stk. 5, var affattet således:

»De berørte parter, der har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, kan indrømmes en høring, hvis de inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.«

- 6 Samme forordnings artikel 9, stk. 4, bestemte:

»Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af [Unionens] interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 21, træffer Rådet på forslag fra Kommissionen og efter konsultationer i det rådgivende udvalg afgørelse om indførelse af en endelig antidumpingtold. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Er en midlertidig told i kraft, forelægges der, senest en måned før en sådan told ophører, et forslag om endelige foranstaltninger. Antidumpingtolden må ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, og den bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i [Unionen].«

- 7 Grundforordningens artikel 9, stk. 4, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 af 15. januar 2014 om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger (EUT 2014 L 18, s. 1) var sålydende:

»Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 21, træffer Kommissionen afgørelse om indførelse af en endelig udligningstold efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3. Er en midlertidig told i kraft, indleder Kommissionen denne procedure senest en måned før en sådan tolds udløb. Antidumpingtolden må ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, men den bør være lavere end denne margen, hvis sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Unionen.«

- 8 Denne bestemmelse er gengivet med identisk ordlyd i artikel 9, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21), som kodificerede grundforordningen med senere ændringer.

9 Grundforordningens artikel 11, stk. 9, har følgende ordlyd:

»I alle genoptagede undersøgelser eller undersøgelser om tilbagebetaling, som gennemføres i henhold til denne artikel, anvender Kommissionen under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som blev benyttet i den undersøgelse, der resulterede i indførslen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til bestemmelserne i artikel 2, særlig stk. 11 og 12, og bestemmelserne i artikel 17.«

10 Denne forordnings artikel 21 med overskriften »[Unionens] interesser« bestemte som følger:

»1. En afgørelse om, hvorvidt det af hensyn til beskyttelsen af [Unionens] interesser er påkrævet at gribe ind, træffes på grundlag af en vurdering af alle involverede parters interesser som helhed, herunder den indenlandske erhvervsgrens, brugernes og forbrugernes interesser, og der træffes kun afgørelse i henhold til denne artikel, når alle parter har haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter i henhold til stk. 2. I en sådan undersøgelse tages der særligt hensyn til behovet for at bringe den forurening af handelen, som skyldes skadevoldende dumping, til ophør og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. De foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af den konstaterede dumping og deraf følgende skade, må ikke anvendes, når myndighederne på grundlag af alle fremlagte oplysninger klart kan fastslå, at det ikke er i [Unionens] interesse at anvende sådanne foranstaltninger.

2. For at sikre, at myndighederne kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når de træffer afgørelse om, hvorvidt det er i [Unionens] interesse at indføre foranstaltninger, kan klagerne, importørerne og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af antidumpingundersøgelsen, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i denne artikel, og disse er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

[...]«

Sagens baggrund

- 11 Vinsyre benyttes navnlig som tilsætningsstof i vin og i andre drikkevarer og som størkningsforsinkende stof i gips. I Den Europæiske Union og i Argentina fremstilles L+-vinsyre af biprodukter fra vinfremstilling, kaldet vinbærme. I Kina fremstilles L+- og DL-vinsyre på grundlag af benzen. Vinsyre fremstillet ved kemisk syntese har de samme fysiske og kemiske egenskaber og de samme grundlæggende anvendelsesformål som den, der fremstilles af biprodukter fra vinfremstilling.
- 12 Changmao Biochemical Engineering er en kinesisk eksporterende producent af vinsyre. Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl og Comercial Química Sarasa SL er vinsyreproducenter med hjemsted i Unionen.
- 13 Efter en klage over dumping på området for vinsyre, som blev indgivet den 24. september 2004 af flere EU-producenter, herunder Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari og Comercial Química Sarasa, offentliggjorde Kommissionen den 30. oktober 2004 i *Den Europæiske Unions Tidende* en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende import af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2004, C 267, s. 4).
- 14 Den 27. juli 2005 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 1259/2005 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2005, L 200, s. 73).

- 15 Den 23. januar 2006 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 130/2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EUT 2006, L 23, s. 1).
- 16 Ved denne forordning bekræftede Rådet for det første den status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, som ved forordning nr. 1259/2005 var blevet indrømmet Changmao Biochemical Engineering og Ninghai Organic Chemical Factory, der var en anden kinesisk eksporterende producent af vinsyre, jf. artikel 2, stk. 7, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996, L 56, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 af 21. december 2005 (EUT 2005, L 340, s. 17), hvilket gav dem mulighed for at være begunstiget af individuel behandling i medfør af denne forordnings artikel 9, stk. 5. Følgelig blev de pågældende produkters normalværdi beregnet på grundlag af deres respektive, faktiske nationale salgspris.
- 17 For det andet blev normalværdien hvad angår de kinesiske eksporterende producenter, som ikke var indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, beregnet på grundlag af den faktiske, nationale salgspris for producenter i et tilsvarende referenceland, nemlig Argentina.
- 18 I medfør af disse beregningsmetoder blev der pålagt en antidumpingtold på henholdsvis 10,1% og 4,7% på varer produceret af Changmao Biochemical Engineering og Ninghai Organic Chemical Factory, mens de øvrige kinesiske producenter blev pålagt en antidumpingtold på 34,9%.
- 19 Den 27. oktober 2010 modtog Kommissionen efter offentliggørelsen den 4. august 2010 af en meddelelse om det forestående udløb af visse antidumpingforanstaltninger (EUT 2010, C 211, s. 11) en anmodning om fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger indgivet af de fem producenter af vinsyre i Unionen, sagsøgerne i første instans. Den 26. januar 2011 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af foranstaltningerne (EUT 2011, C 24, s. 14).
- 20 Den 9. juni 2011 indgav disse producenter en anmodning om en delvis interimundersøgelse vedrørende de to kinesiske eksporterende producenter, Changmao Biochemical Engineering og Ninghai Organic Chemical Factory, i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 3. Kommissionen offentliggjorde en meddelelse om indledning heraf den 29. juli 2011 (EUT 2011, C 223, s. 16).
- 21 Den 16. april 2012 vedtog Rådet gennemførelsesforordning (EU) nr. 349/2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT 2012, L 110, s. 3), som opretholdt de antidumpingforanstaltninger, der var blevet indført ved forordning nr. 130/2006.
- 22 Samme dag fremsendte Kommissionen til sagsøgerne i første instans et endeligt dokument med oplysninger, som indeholdt de faktiske omstændigheder og grundlæggende betragtninger, på grundlag af hvilke den ville anbefale en ændring af de gældende antidumpingforanstaltninger. Samme dag sendte disse parter en anmodning om præcisering vedrørende beregningen af normalværdien, som denne institution besvarede den 19. april 2012.
- 23 Den 25. april 2012 tilsendte de nævnte parter Kommissionen deres bemærkninger til det endelige dokument med oplysninger, idet de navnlig kritiserede den angivelige ændring af den metode, der var anvendt til at fastsætte normalværdien. De anmodede ligeledes om et møde med repræsentanter for Kommissionen, som fandt sted den 10. maj 2012, hvorunder de fik lejlighed til at fremsætte deres indsigelser. De indgav endvidere yderligere skriftlige bemærkninger den 16. maj og den 7. juni 2012.

- 24 Den 26. juni 2012 blev den omtvistede forordning vedtaget som afslutning på den procedure for delvis interimundersøgelse, der er nævnt i nærværende doms præmis 20. Ved den anfægtede forordning nægtede Rådet Changmao Biochemical Engineering og Ninghai Organic Chemical Factory den status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, som de tidligere havde været begunstiget af, og antidumpingtolden på produkter fremstillet af disse to kinesiske eksporterende producenter blev forhøjet til henholdsvis 13,1% og 8,3% efter en fastsættelse af normalværdien på grundlag af oplysninger meddelt af en samarbejdsvillig producent i et referenceland, nemlig Argentina.
- 25 Eftersom sagsøgerne i første instans fandt, at den herved pålagte antidumpingtold ikke var tilstrækkelig høj til at afhjælpe omfanget af den dumping, som disse kinesiske eksporterende producenter udøvede, og dermed til at fjerne den skade, som den europæiske erhvervsgren led, anlagde de søgsmål for Retten med påstand om annullation af den omtvistede forordning, som Retten tog stilling til ved den appellerede dom.
- 26 Changmao Biochemical Engineering anlagde ligeledes søgsmål for Retten med påstand om annullation af den omtvistede forordning, for så vidt som den vedrørte dette selskab, idet det fandt, at den ved denne forordning pålagte antidumpingtold var for høj. Ved dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), tiltrådte Retten Changmao Biochemical Engineerings femte anbringende, der var af processuel art. Følgelig annullerede Retten den omtvistede forordning, for så vidt som den fandt anvendelse på dette selskab, med den begrundelse, at Rådet og Kommissionen ved at afslå at meddele dette selskab oplysninger om prisforskellen mellem DL-vinsyre og L+-vinsyre, hvilken forskel var et af de væsentlige elementer i beregningen af DL-vinsyres normalværdi, havde tilsidesat retten til forsvar og grundforordningens artikel 20, stk. 2. Rettens dom blev ikke appelleret.
- 27 I sin meddelelse om denne dom (EUT 2017, C 296, s. 16, herefter »meddelelsen af 7. september 2017«) anførte Kommissionen hvad angår rækkevidden af genoptagelsen af antidumpingproceduren for det første, at »den undersøgelse, der lå til grund for [vedtagelsen af den omtvistede forordning], [kunne] genoptages på det præcise tidspunkt, hvor ulovligheden indtrådte. I efterkommelse af Rettens dom af 1. juni 2017 [havde] Kommissionen derfor mulighed for at afhjælpe de aspekter i sagen, der førte til annulleringen, og lade de dele, som ikke [blev berørt] af dommen, forblive uændrede«. Den præciserede for det andet, at »[d]e konklusioner i [den omtvistede forordning], som ikke [var blevet] anfægtet, eller som [var blevet] anfægtet, men afvist af Retten eller ikke undersøgt af Retten, og således ikke [havde ført] til annullering af [den omtvistede forordning], [...] stadig [var] gældende«. Denne institution anførte endvidere, at »[g]enoptagelsen [var] begrænset til gennemførelsen af Rettens dom for så vidt angår Changmao Biochemical Engineering Co Ltd. [og] [...] ikke [vedrørte] andre undersøgelser. [G]ennemførelsesforordning [nr. 349/2012] [var] derfor stadig gældende[...] hvad angår den pågældende eksporterende producent«.
- 28 Samtidig traf Kommissionen nye foranstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2, som førte til vedtagelsen den 28. juni 2018 af gennemførelsesforordning (EU) 2018/921 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2016/1036 (EUT 2018, L 164, s. 14). Ved denne forordning opretholdt Kommissionen navnlig en sats på 10,1% for den antidumpingtold, som Changmao Biochemical Engineering var blevet pålagt ved gennemførelsesforordning nr. 349/2012. I 58. betragtning til denne forordning, som fremgår af dens afsnit 2.1.4 om beregningen af dumpingmargenen for Changmao Biochemical Engineering, præciserede den endvidere, at »[f]risten for at appellere denne dom [...] dog endnu ikke [var] udløbet, og [at der] derfor [...] ikke på dette tidspunkt [kunne] drages endelige konklusioner på dette grundlag«.

Retsforhandlingerne for Retten og den appellerede dom

- 29 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 28. september 2012 anlagde sagsøgerne i første instans sag med påstand om annullation af den omtvistede forordning.
- 30 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 29. juni 2015 rejste Rådet en formalitetsindsigelse om den manglende søgsmålskompetence og søgsmålsinteresse for sagsøgerne i første instans, som ved Rettens kendelse af 20. juli 2016 blev henskudt til afgørelse i forbindelse med behandlingen af sagens realitet.
- 31 Ved afgørelse af 9. september 2016 og ved kendelse af 15. september 2016 gav formanden for Rettens Sjette Afdeling Kommissionen og Changmao Biochemical Engineering tilladelse til at intervenere, idet han præciserede, at de, eftersom deres interventionsbegæring var indgivet efter udløbet af den tildelte frist, kunne fremsætte deres bemærkninger under den mundtlige forhandling på grundlag af den retsmøderapport, som de ville modtage.
- 32 Til støtte for søgsmålet fremsatte sagsøgerne i første instans fem anbringender, hvoraf det første vedrørte en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 11, stk. 9, som følge af en ændring af den metode, der var blevet anvendt til at beregne normalværdien, det andet til det fjerde anbringende vedrørte en urigtig anvendelse af en beregnet normalværdi og en urigtig metode til opbygningen af denne værdi, og endelig vedrørte det femte anbringende en tilsidesættelse af retten til forsvar og af begrundelsespligten.
- 33 Med det første anbringende gjorde sagsøgerne i første instans gældende, at Rådet havde tilsidesat denne artikel 11, stk. 9, idet det ændrede den metode, der blev anvendt til at beregne normalværdien, uden at det var begrundet i en ændring af omstændighederne – dvs. at det »beregne« den normalværdi, der blev anvendt til beregningen af dumpingmarginen for de to kinesiske eksporterende producenter, der var omfattet af den delvise interimundersøgelse, frem for at anvende »de faktiske nationale salgspriser i et referenceland«, som det havde gjort for alle de andre producenter, som under den oprindelige undersøgelse ikke blev indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår.
- 34 Efter at have forkastet Rådets formalitetsindsigelse tiltrådte Retten det første anbringende og annullerede den omtvistede forordning på dette grundlag uden at træffe afgørelse om de øvrige anbringender.
- 35 På anmodning fra sagsøgerne i første instans opretholdt Retten den ved den omtvistede forordning indførte antidumpingtold for så vidt angår Ninghai Organic Chemical Factory, indtil Kommissionen og Rådet havde gennemført de til den appellerede doms opfyldelse nødvendige foranstaltninger. Hvad angår Changmao Biochemical Engineering fandt Retten i det væsentlige, at denne told ikke kunne opretholdes i forhold til dette selskab, eftersom den omtvistede forordning var blevet annulleret ved dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372).

Parternes påstande for Domstolen

- 36 I appelskriftet har Changmao Biochemical Engineering nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves.
 - Sagsøgerne i første instans tilpligtes at betale de af appellantens afholdte omkostninger og at bære deres egne omkostninger i forbindelse med appelsagen og i første instans.

37 Distillerie Bonollo, Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari og Caviro Distillerie (herefter samlet »Distillerie Bonollo m.fl.«) har nedlagt følgende påstande:

- Appellen forkastes i sin helhed, idet den ikke kan antages til realitetsbehandling og under alle omstændigheder er ugrundet.
- Changmao Biochemical Engineering og alle intervenienter tilpligtes at bære deres omkostninger i forbindelse med appelsagen og i første instans.

38 Rådet har nedlagt følgende påstande:

- Appellen forkastes.
- Changmao Biochemical Engineering tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med appelsagen.

39 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Appellen forkastes, idet den ikke kan antages til realitetsbehandling og under alle omstændigheder savner grundlag.
- Changmao Biochemical Engineering tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

40 Kommissionen har med sin kontraappel, støttet af Rådet, nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves.
- De første fire anbringender i søgsmålet i første instans afvises.
- Det femte anbringende i første instans forkastes, idet det savner grundlag, eller, subsidiært, sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse om dette anbringende.
- Ligeledes subsidiært ophæves den appellerede dom, for så vidt som den giver Rådet bemyndigelse til at vedtage foranstaltninger til dommens opfyldelse.
- Distillerie Bonollo m.fl. tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

41 Changmao Biochemical Engineering har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves.
- De fire første anbringender i søgsmålet i første instans afvises.
- Det femte anbringende i første instans forkastes, idet det savner grundlag, eller, subsidiært, sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse om dette anbringende.
- Distillerie Bonollo m.fl. tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

42 Distillerie Bonollo m.fl. har nedlagt følgende påstande:

- Kontraappellens første anbringendes andet led forkastes, idet det principalt må afvises eller subsidiært er ugrundet eller uvirksomt.
- Kontraappellens øvrige anbringender forkastes som ugrundede eller uvirksomme.

- Kommissionen tilpligtes at betale de af Distillerie Bonollo m.fl. afholdte omkostninger i sagen for Domstolen og sagsomkostningerne som følge af en eventuel hjemvisning til Retten.

Om kontraappellen

- 43 Den af Kommissionen iværksatte kontraappel tilsigter principalt at bestride, at søgsmålet i første instans kunne antages til realitetsbehandling, hvilket udgør et spørgsmål, der må behandles før de spørgsmål om sagens realitet, der er fremsat i hovedappellen. Kontraappellen skal derfor behandles først.
- 44 Til støtte for sin kontraappel har Kommissionen, støttet af Rådet, fremsat to anbringender. Det første anbringende, som er fremsat principalt, vedrører dels Rettens retlige fejl ved at have fundet, at de første fire anbringender om realiteten, som sagsøgerne i første instans havde fremsat, og dermed søgsmålet som helhed kunne antages til realitetsbehandling, dels Kommissionens påstand om, at deres femte anbringende for Retten, der var af processuel karakter, forkastes. Det andet anbringende, der er fremsat subsidiært, vedrører Rettens retlige fejl, for så vidt som den ved affattelsen af punkt 2 i den appellerede doms domskonklusion gav Rådet bemyndigelse til at vedtage foranstaltninger til opfyldelse af denne dom, selv om Kommissionen har enekompetence hertil.

Det første anbringende i kontraappellen

- 45 Det første anbringende består af to led. Med anbringendets første led har Kommissionen gjort gældende, at Retten foretog en udvidende fortolkning af den i artikel 263, stk. 4, TEUF fastsatte betingelse om, at en sagsøger skal være »umiddelbart berørt« af den retsakt, som vedkommende påstår annulleret. Med anbringendets andet led har Kommissionen i det væsentlige gjort gældende, at det femte anbringende, som sagsøgerne i første instans fremsatte for Retten, om en tilsidesættelse af retten til forsvar og en begrundelsesmangel bør forkastes som ugrundet.

Det første anbringendes første led om Rettens retlige fejl ved fortolkningen af betingelsen om at være »umiddelbart berørt« som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF

– Parternes argumenter

- 46 Med dette anbringendes første led, som vedrører den appellerede doms præmis 51-73, har Kommissionen i det væsentlige foreholdt Retten at have fundet, at sagsøgerne i første instans var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 47 For det første har Kommissionen anført, at Rettens bedømmelse i den appellerede doms præmis 51, hvorefter »det i modsætning til, hvad Rådet og Kommissionen har gjort gældende, ikke [kan] tiltrædes, at kravet om en umiddelbar indvirkning på sagsøgernes retsstilling skal fortolkes indskrænkende«, skal forstås i lyset af Rettens bedømmelse i denne doms præmis 93, hvorefter den betingelse om, at en person kun kan anlægge en sag til prøvelse af en forordning, såfremt den ikke alene berører den pågældende umiddelbart, men også individuelt, »skal fortolkes i lyset af [retten til] en effektiv domstolsbeskyttelse«. Det følger af en samlet læsning af disse præmisser, at Retten støttede sig på sidstnævnte ret for at anlægge en udvidende fortolkning af betingelsen om at være »umiddelbart berørt«. En sådan fortolkning er i strid med Domstolens praksis vedrørende muligheden for antagelse til realitetsbehandling, herunder dom af 3. oktober 2013, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet (C-583/11 P, EU:C:2013:625, præmis 97 og den deri nævnte retspraksis), og ville desuden medføre en ændring af artikel 263, stk. 4, TEUF, der ville udgøre en tilsidesættelse af den enekompetence, som i denne henseende er tillagt Unionens forfatningsgiver. Det er endvidere Kommissionens opfattelse, at den fortolkning, som Domstolen lagde til grund i den sag, der gav

anledning til dom af 6. november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori mod Kommissionen, Kommissionen mod Scuola Elementare Maria Montessori og Kommissionen mod Ferracci (C-622/16 P – C-624/16 P, EU:C:2018:873), af betingelsen om at være umiddelbart berørt, ikke kan overføres på den foreliggende sag, navnlig som følge af de betydelige forskelle mellem statsstøtteområdet og området for antidumping, hvorunder de to sager hver i sær hører.

- 48 For det andet har Kommissionen anført, at betingelsen om at være »umiddelbart berørt« ikke skal lempes, således at det alene kræves, at en sagsøger er materielt berørt af en retsakt, hvorom der er nedlagt påstand om annullation. Fast retspraksis, hvorefter det kræves, at den anfægtede EU-retsakt skaber virkninger for en sagsøgers retsstilling, må følgelig lægges til grund. For at den omtvistede forordning kan anses for at skabe disse virkninger på retsstillingen for sagsøgerne i første instans, skal forordningen efter denne institutions opfattelse give de pågældende en materiel rettighed i form af en subjektiv ret til, at der indføres en antidumpingtold på et bestemt niveau. Kommissionen har i denne henseende anført, at den appellerede dom er behæftet med selvmodsigende præmisser, for så vidt som Retten i den appellerede doms præmis 63 anerkendte, at sagsøgerne i første instans havde en subjektiv ret til, at der indføres en antidumpingtold på et bestemt niveau, mens den støttede muligheden for at antage anbringenderne om realiteten til realitetsbehandling på den i denne doms præmis 59 anførte konstatering om, at de havde søgt at opnå, at Kommissionen og Rådet vedtog passende foranstaltninger til at opveje den dumping, der forårsagede deres skade.
- 49 Kommissionen har anført, at denne konstatering kan fortolkes på to måder. Dels kunne Retten have antaget, at sagsøgerne i første instans havde en materiel ret til at opnå et bestemt resultat af undersøgelsen i form af et bestemt niveau for prisbeskyttelse, selv om grundforordningens artikel 21 på ingen måde indførte en sådan ret.
- 50 Dels kan denne konstatering fortolkes således, at Retten havde antaget, at sagsøgerne i første instans havde en videre materiel ret til en korrekt anvendelse af grundforordningens bestemmelser, hvilket ikke alene skal forstås ud fra et processuelt synspunkt, men ligeledes materielt, for så vidt som det kunne fastslås, at deres egne interesser var blevet påvirket. Det er imidlertid Kommissionens opfattelse, at der ikke er nogen grund til at tillægge EU-erhvervsgrenen for vinsyre en materiel ret til korrekt anvendelse af grundforordningen, for at de kan forsvare deres interesser, eftersom denne forordning ikke sikrer en særlig kategori af markedsaktører ret til at opnå et bestemt resultat.
- 51 For det tredje har Kommissionen endelig anført, at Retten begik en retlig fejl i den appellerede doms præmis 59, idet den fandt, at sagsøgerne i første instans var umiddelbart berørte af den omtvistede forordning, eftersom de foranstaltninger, der blev truffet efter afslutningen af den delvise interimundersøgelse, skulle opveje »det tab, som de havde lidt som konkurrerende producenter, der virker på det samme marked«, selv om den omtvistede forordning ikke indeholdt nogen konklusion om den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt. Konklusionerne om denne skade fremgik nemlig ikke af den omtvistede forordning, men af gennemførelsesforordning nr. 349/2012, som ikke blev undersøgt inden for rammerne af nærværende tvist. Efter Kommissionens opfattelse skulle spørgsmålet om, hvorvidt den omtvistede forordning påvirkede retsstillingen for sagsøgerne i første instans umiddelbart, undersøges under hensyn til selve den omtvistede forordnings retsvirkninger og ikke retsvirkningerne af de tidligere retsakter med tilknytning til denne forordning. En anden beslutning ville skabe en »formodning om at være umiddelbart berørt« for alle forbundne retsakter, selv om en sådan formodning ikke foreskrives i EUF-traktaten.
- 52 Rådet og Changmao Biochemical Engineering har tilsluttet sig Kommissionens argumentation. Rådet har endvidere anført, at en forordning om indførelse af antidumpingtold i forhold til eksporterende producenter med hjemsted uden for Unionen ikke kan skabe retsvirkninger for EU-producenter, eftersom disse ikke betaler antidumpingtold.
- 53 Distillerie Bonollo m.fl. har gjort gældende, at dette anbringendes første led er ugrundet.

– Domstolens bemærkninger

- 54 Det skal bemærkes, at antagelsen til realitetsbehandling af et søgsmål anlagt af en fysisk eller juridisk person til prøvelse af en retsakt, der ikke er rettet til vedkommende, i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF forudsætter, at denne person indrømmes søgsmålskompetence, hvilket forekommer i to situationer. Dels kan en sådan sag anlægges på betingelse af, at denne retsakt berører vedkommende umiddelbart og individuelt. Dels kan en sådan person anlægge sag til prøvelse af en regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger, hvis den berører vedkommende umiddelbart (dom af 18.10.2018, *Internacional de Productos Metálicos mod Kommissionen*, C-145/17 P, EU:C:2018:839, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).
- 55 De i denne bestemmelse fastsatte betingelser for at antage en sag til realitetsbehandling skal således fortolkes i lyset af den grundlæggende ret til en effektiv domstolsbeskyttelse som sikret i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, uden at fortolkningen herved fører til, at der ses bort fra de betingelser, som udtrykkeligt er fastsat i EUF-traktaten (dom af 28.4.2015, *T & L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen*, C-456/13 P, EU:C:2015:284, præmis 44 og den deri nævnte retspraksis).
- 56 Efter i den appellerede doms præmis 47-93 at have undersøgt, om sagsøgerne i første instans havde kompetence til i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF at anlægge sag til prøvelse af den omtvistede forordning, fandt den i denne doms præmis 94, at de var umiddelbart og individuelt berørt af denne forordning.
- 57 Med kontraappellens første anbringende har Kommissionen i det væsentlige gjort gældende, at Retten med urette fandt, at det af sagsøgerne i første instans anlagte søgsmål kunne antages til realitetsbehandling, selv om disse efter Kommissionens opfattelse ikke var umiddelbart berørt af den nævnte forordning.
- 58 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det fremgår af fast retspraksis, at betingelsen om, at en fysisk eller juridisk person skal være umiddelbart berørt af den foranstaltning, der er genstand for søgsmålet, kræver, at to kumulative kriterier er opfyldt, nemlig for det første at den anfægtede foranstaltning umiddelbart skal have indvirkning på den pågældendes retsstilling, og for det andet at foranstaltningen ikke må overlade et skøn til de adressater, der skal gennemføre den, men at gennemførelsen skal ske helt automatisk og udelukkende i medfør af EU-reglerne uden anvendelse af andre mellemkommende regler (dom af 5.11.2019, *ECB m.fl. mod Trasta Komercbanka m.fl.*, C-663/17 P, C-665/17 P og C-669/17 P, EU:C:2019:923, præmis 103 og den deri nævnte retspraksis).
- 59 I den foreliggende sag fremgår det af den appellerede doms præmis 50, at de medlemsstater, der skulle gennemføre den omtvistede forordning, ikke havde en skønsmargen hvad angår den heri fastsatte antidumpingtolds sats og pålæggelsen af denne told på de omfattede produkter. Retten fandt således med føje, at det andet kriterium var opfyldt.
- 60 Ved undersøgelsen af det første kriterium foretog Retten i den appellerede doms præmis 55-58 en henvisning til Domstolens relevante praksis, herunder navnlig dom af 20. marts 1985, *Timex mod Rådet og Kommissionen* (264/82, EU:C:1985:119), som vedrørte en situation, der er sammenlignelig med situationen i den foreliggende sag, hvori Domstolen fastslog, at sagsøgeren i denne sag, dvs. en europæisk producent, som mente, at den antidumpingtold, som dens konkurrenter var blevet pålagt, ikke var tilstrækkeligt høj, var umiddelbart berørt af den forordning, hvoraf den pågældende havde nedlagt påstand om annullation. I den appellerede doms præmis 59 bemærkede Retten, at »den [omtvistede] forordning afsluttede den delvise interimundersøgelse, som var blevet indledt på [...] anmodning [fra sagsøgerne i første instans], ved at ændre den antidumpingtold, der gjaldt for import fra de to kinesiske eksporterende producenter. Ved at indgive en anmodning om en delvis interimundersøgelse i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 3, tilsigtede sagsøgerne [i første instans] nemlig at opnå, at Kommissionen og Rådet vedtog passende foranstaltninger for at opveje den

dumping, der havde forårsaget deres tab. Da sagsøgerne [i første instans] gav anledning til den delvise interimundersøgelse, og da de foranstaltninger, der blev vedtaget efter afslutningen af denne procedure, skulle opveje [den dumping, der lå til grund for] det tab, som de havde lidt som konkurrerende producenter, der virker på det samme marked, er de umiddelbart berørt af den [omtvistede] forordning«.

- 61 Hvad angår vurderingen af den skade, som sagsøgerne i første instans påberåbte sig, præciserede Retten, at gennemførelsesforordning nr. 349/2012 omtalte, at EU-producenternes markedsandel var faldet med mere end syv procentpoint mellem 2007 og 2010, samt at beskæftigelsesniveauet var faldet med 28% i samme periode. Den konstaterede endvidere, at det klart fremgår af 62. og 80. betragtning til denne gennemførelsesforordning, at importmængden af det pågældende produkt til Unionen fra de to kinesiske eksporterende producenter, som er underlagt antidumpingforanstaltninger, havde nået en markedsandel på mere end 12% i 2010, og at EU-erhvervsgrenen fortsat var sårbar over for de skadevoldende virkninger af dumping. Efter at have fremhævet, at Rådet selv havde medgivet, at den omtvistede forordning ikke rejste tvivl om konstateringerne i gennemførelsesforordning nr. 349/2012 vedrørende eksistensen af en betydelig skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, samt eksistensen af årsagsforbindelse mellem importen med oprindelse i Kina, herunder fra de to omhandlede kinesiske eksporterende producenter, og denne skade, fastslog Retten endelig, at det ikke kunne afvises, at sagsøgerne i første instans led alvorlige negative virkninger af den dumping, som den omtvistede forordning tilsigtede at fjerne.
- 62 Det spørgsmål om muligheden for at antage søgsmålet til realitetsbehandling, som Kommissionen har rejst som led i kontraappellens første anbringendes første led, skal undersøges i lyset af den ordning, der blev oprettet ved grundforordningen, og arten af de heri foreskrevne antidumpingforanstaltninger, henset til bestemmelserne i artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 63 Det fremgår af Domstolens faste praksis, at selv om forordninger om indførelse af antidumpingtold på en vare på grundlag af deres karakter og rækkevidde er almen gyldige, idet de finder anvendelse på de berørte erhvervsdrivende i almindelighed, kan det dog ikke udelukkes, at de kan berøre visse af disse erhvervsdrivende umiddelbart og individuelt, herunder på visse betingelser producenterne af den nævnte vare (jf. i denne retning dom af 30.9.2003, Eurocoton m.fl. mod Rådet, C-76/01 P, EU:C:2003:511, præmis 73 og den deri nævnte retspraksis). I denne forbindelse skal det bl.a. undersøges, hvilken rolle den sagsøgende producent har spillet i antidumpingproceduren, og den pågældendes stilling på det marked, som den anfægtede retsakt tager sigte på (dom af 20.3.1985, Timex mod Rådet og Kommissionen, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 12).
- 64 Domstolen har endvidere fastslået, at sådanne forordninger ligeledes umiddelbart og individuelt kan berøre blandt andre de producentvirksomheder, der kan godtgøre, at det er dem selv, der er tale om i Kommissionens eller Rådets retsakter, eller som har været inddraget i de forudgående undersøgelser (dom af 15.2.2001, Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, præmis 21 og den deri nævnte retspraksis).
- 65 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at størrelsen af antidumpingtolden skal beregnes under henvisning til de konklusioner, som Rådet og Kommissionen er nået frem til efter undersøgelsen af, om der foreligger en skade som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7. Denne konstatering understøttes, som Domstolen allerede har fastslået, af ordlyden af denne forordnings artikel 9, stk. 4, for så vidt som den i første punktum omtaler »dumping [...] og [...] skade som følge heraf« (dom af 27.3.2019, Canadian Solar Emea m.fl. mod Rådet, C-236/17 P, EU:C:2019:258, præmis 169 og 170).
- 66 Med henblik på fastsættelsen af antidumpingtolden fastlægger Kommissionen i medfør af den i foregående præmis nævnte bestemmelse således ikke alene antidumpingmarginen, men ligeledes en skadesmargen, som beregnes i forhold til størrelsen af den antidumpingtold, der vil kunne bringe EU-erhvervsgrenens skade til ophør. Denne beregning gør det muligt at pålægge en antidumpingtold

på grundlag af EU-erhvervsgrenens skadesmargen i stedet for dumpingmarginen, hvis førstnævnte er lavere end førstnævnte, i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told, hvortil generaladvokaten ligeledes har henvist i punkt 93 i forslaget til afgørelse.

- 67 Når størrelsen af antidumpingtolden er fastlagt, skal det, som generaladvokaten har anført i punkt 98 i forslaget til afgørelse, ligeledes vurderes, om pålæggelsen af denne told er berettiget ud fra Unionens interesse. Ifølge grundforordningens artikel 9, stk. 4, pålægges endelig antidumpingtold, når det fremgår af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser er påkrævet at gribe ind i henhold til denne forordnings artikel 21 (jf. i denne retning dom af 30.9.2003, Eurocoton m.fl. mod Rådet, C-76/01 P, EU:C:2003:511, præmis 90).
- 68 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at denne forordnings artikel 21, stk. 1, pålægger de EU-institutioner, der skal afgøre, hvorvidt det er i Unionens interesse at træffe eller opretholde antidumpingforanstaltninger, at vurdere alle involverede parter interesser som helhed, herunder EU-erhvervsgrenens, brugernes og forbrugernes interesser, idet de skal tage særligt hensyn til behovet for at bringe den forvrejning af samhandelen, som skyldes skadevoldende dumping, til ophør, og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. En sådan fastlæggelse kan kun ske, hvis parterne har haft lejlighed til at give deres synspunkter til kende i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 (dom af 15.6.2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, præmis 42).
- 69 Domstolen har desuden i præmis 25 og 31 i dom af 4. oktober 1983, Fediol mod Kommissionen (191/82, EU:C:1983:259), fastslået, at den forordning om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidier, som var omhandlet i den sag, der gav anledning til denne dom, anerkendte EU-producenternes legitime interesse i indførelsen af antidumpingtold, og at den fastlagde visse præcise rettigheder af proceduremæssig art til fordel for disse. Når disse producenter forvoldes skade ved dumping fra lande, der ikke er medlemmer af Unionen, har de følgelig en legitim interesse i, at Unionen træffer beskyttende foranstaltninger, og de skal derfor anerkendes en søgsmålsret i medfør af den retsstilling, som de gives ved denne forordning.
- 70 Det fremgår endvidere af retspraksis, at Domstolen som led i en tvist om gyldigheden af en forordning om indførelse af antidumpingtold som den omtvistede forordning tidligere har bemærket, at ikke alene de virksomheder, som er blevet pålagt en særlig antidumpingtold, og de virksomheder, som importerer de af denne forordning berørte varer, og som i medfør heraf skal betale en specifik antidumpingtold, men ligeledes virksomheder, som Kommissionen har anset for at være en del af den EU-erhvervsgren, som blev taget i betragtning i forordningen om indførelse af en endelig antidumpingtold, og som deltog aktivt i den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af denne forordning, principielt kan anses for at have en interesse i afgørelsen af tvisten. For så vidt som en sådan forordning vedtages, efter at det er fastslået, at EU-erhvervsgrenen har lidt skade, skal disse virksomheder nemlig anses for at kunne blive påvirket af en eventuel annullation af den pågældende forordning (jf. analogt kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13.10.2016, Kommissionen mod Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:796, præmis 12 og 13).
- 71 I den foreliggende sag skal der i overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i nærværende doms præmis 63, for det første tages hensyn til den omstændighed, at sagsøgerne i første instans spillede en vigtig rolle i alle faser af den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af den omtvistede forordning. Som det fremgår af nærværende doms præmis 13-24, var disse parter ophavsmænd til både den oprindelige klage, der blev indgivet til Kommissionen, om anmeldelse af dumping på området for vinsyre, og til anmodninger om en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af vinsyre med oprindelse i Kina og om en delvis interimundersøgelse vedrørende Changmao Biochemical Engineering og Ninghai Organic Chemical Factory, der førte til vedtagelsen af henholdsvis gennemførelsesforordning nr. 349/2012 og den omtvistede forordning. Som bemærket i denne doms præmis 22 og 23, fik de nævnte parter som led i de undersøgelser, som Kommissionen indledte efter disse anmodninger om fornyet undersøgelse, i

deres egenskab af EU-producenter desuden lejlighed til at afgive både skriftlige og mundtlige indlæg og modtog Kommissionens præciseringer vedrørende deres anmodning om afklaring om beregningen af normalværdien.

- 72 I denne sammenhæng er sagsøgerne i første instans hvad angår deres stilling på det marked, der er berørt af den omtvistede forordning, som det fremgår af den appellerede doms præmis 87, repræsentative for EU-erhvervsgrenen som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4. En af dem er endvidere den største producent af vinsyre i Unionen, nemlig Distillerie Mazzari. Det skal således bemærkes, at de samme parter var berørt af de forudgående undersøgelser som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i nærværende doms præmis 63, som følge af deres betydelige bidrag under den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af den omtvistede forordning.
- 73 For det andet fremgår det af anden betragtning til den omtvistede forordning, at sagsøgerne i første instans var identificeret med navn i denne forordning som EU-producenter, der havde indgivet en anmodning om interimundersøgelse. Størstedelen af dem var i øvrigt blevet identificeret fra procedurens tidligste tidspunkt, som det fremgår af første og ottende betragtning til forordning nr. 1259/2005. Det skal endvidere fastslås, at disse parter, som det fremgår af sidstnævnte forordnings punkt 1.2, var blevet kvalificeret som »parter, som er berørt af proceduren«, eller »interesserede parter«. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det følger af grundforordningens artikel 6, stk. 5, at sådanne parter efter anmodning kan indrømmes en høring, hvis de godtgør, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres. Eftersom sagsøgerne i første instans, som det er fremhævet i nærværende doms præmis 71, blev hørt under den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af den omtvistede forordning, blev de i den foreliggende sag anset for at være parter, der sandsynligvis ville blive berørt af resultatet af proceduren.
- 74 For det tredje skal det bemærkes, at de samme parter var berørt af de forudgående undersøgelser som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i nærværende doms præmis 64, ligeledes fordi den ved denne forordning fastsatte antidumpingtold var blevet fastlagt under henvisning til deres særlige situation på det marked, der var omhandlet af denne forordning, og til den skade, som de havde lidt efter den dumping, som den omtvistede forordning tilsigtede at fjerne.
- 75 Som det fremgår af 53.-82. betragtning til forordning nr. 1259/2005, hvis konklusioner bekræftes i 27. betragtning til forordning nr. 130/2006, blev det efter undersøgelsen af dumpingimportens indvirkning på EU-erhvervsgrenen nemlig konstateret, at denne erhvervsgren havde lidt væsentlig skade som omhandlet i grundforordningens artikel 3. Herefter lagde Kommissionen i 115.-118. betragtning til forordning nr. 1259/2005 til grund, at det var nødvendigt at indføre midlertidige foranstaltninger med henblik på at hindre en forværring af den skade, som den pågældende dumpingimport havde forvoldt EU-erhvervsgrenen, og at disse foranstaltninger skulle indføres på et tilstrækkeligt niveau til at fjerne virkningerne af den skadevoldende dumping. Rådet bekræftede disse betragtninger i 39. betragtning til forordning nr. 130/2006.
- 76 Eftersom den pågældende antidumpingtold var blevet fastsat på grundlag af marginen for den skade, som den konstaterede dumpingimport havde medført for EU-erhvervsgrenen, for hvilken sagsøgerne i første instans var repræsentative, og da disse parter led alvorlige negative virkninger af den dumping, som den omtvistede forordning tilsigtede at fjerne, må disse parter anses for at have en legitim interesse som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i nærværende doms præmis 69, i Unionens indførelse af en beskyttende foranstaltning, og de bør derfor indrømmes søgsmålsret som følge af den retsstilling, som de er tillagt ved grundforordningen.
- 77 Det var således uden at begå en retlig fejl, at Retten i den appellerede doms præmis 49-59 fandt, at da sagsøgerne i første instans gav anledning til den delvise interimundersøgelse, og da de foranstaltninger, der blev vedtaget efter afslutningen af denne procedure, skulle opveje den dumping,

der lå til grund for det tab, som de havde lidt som konkurrerende producenter i Unionen, der virker på det samme marked som de to kinesiske eksporterende producenter, der var omfattet af den omtvistede forordning, havde denne forordning umiddelbare virkninger på deres retsstilling.

- 78 Denne vurdering kan ikke drages i tvivl med Kommissionen og Rådets argumenter, som de er fremlagt i nærværende doms præmis 47-52.
- 79 Hvad for det første angår Kommissionens argument om, at Retten havde baseret sig på princippet om en effektiv domstolsbeskyttelse for at udvide betingelsen om at være »umiddelbart berørt« som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, skal det blot fastslås, at det kun var for fuldstændighedens skyld, at Retten henviste til dette princip i den appellerede doms præmis 93.
- 80 I henhold til Domstolens faste praksis kan argumenter rettet mod en overflødig begrundelse i den appellerede dom ikke føre til, at denne dom ophæves, selv hvis det antoges, at argumenterne var korrekte (dom af 19.4.2007, KHIM mod Celltech, C-273/05 P, EU:C:2007:224, præmis 56).
- 81 Det følger heraf, at det første argument skal forkastes som uvirksomt.
- 82 For det andet skal det hvad angår Kommissionens argument om, at Retten begik en retlig fejl, idet den fandt, at sagsøgerne i første instans var umiddelbart berørte af den omtvistede forordning, alene fordi denne forordning skabte virkninger for deres materielle situation, bemærkes, at denne forordning, som det er anført i nærværende doms præmis 71-77, ikke alene påvirker disse parter som følge af deres materielle situation, men ligeledes som følge af deres retsstilling som led i en procedure, der førte til vedtagelsen af den omtvistede forordning.
- 83 Dette argument må derfor forkastes som ugrundet.
- 84 Henset til den omstændighed, at kriteriet om at være »umiddelbart berørt« som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF i den foreliggende sag, som det fremgår af nærværende doms præmis 62-77, for det første blev forstået i lyset af den ordning, der blev indført ved grundforordningen, og af arten af de antidumpingforanstaltninger, der er fastsat heri, er Kommissionens argumentation, der vedrører en eventuel overførsel på antidumpingområdet af Domstolens tilgang til dette kriterium i dom af 6. november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori mod Kommissionen, Kommissionen mod Scuola Elementare Maria Montessori og Kommissionen mod Ferracci (C-622/16 P – C-624/16 P, EU:C:2018:873), som blev afsagt på statsstøtteområdet, under alle omstændigheder uvirksom.
- 85 Eftersom det, som det fremgår af nærværende doms præmis 71-77 og 82, er godtgjort, at den omtvistede forordning påvirker retsstillingen for sagsøgerne i første instans, må såvel Kommissionens argumentation om denne forordnings angivelige behov for at tillægge parterne en materiel ret i form af indførelsen af en antidumpingtold af en bestemt størrelse som Rådets argument om, at den nævnte forordning ikke kan have virkninger på de nævnte parters retsstilling, for det andet forkastes som uvirksomme, eftersom parterne ikke betaler antidumpingtold af den pågældende vare.
- 86 For det tredje har Kommissionen med urette anført, at den skade, som sagsøgerne i første instans har lidt, ikke blev vurderet i den omtvistede forordning, men i gennemførelsesforordning nr. 349/2012, som ikke blev undersøgt inden for rammerne af nærværende tvist. Det skal nemlig blot fastslås, at det fremgår af den appellerede doms præmis 86-89, at Rådet under sagens behandling for Retten anerkendte, at den omtvistede forordning, som blev vedtaget to måneder efter gennemførelsesforordning nr. 349/2012, ikke rejste tvivl om konklusionerne i denne forordning om, at der forelå en væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen, samt at der var årsagsforbindelse mellem importen med oprindelse i Kina, herunder importen fra de to kinesiske eksporterende producenter, og denne skade.
- 87 Kommissionens argument skal derfor forkastes som ugrundet.

- 88 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det første anbringendes første led i Kommissionens kontraappel forkastes, idet det delvis er uvirksomt, delvis ugrundet.

Det første anbringendes andet led om Kommissionens påstand om, at det femte anbringende fremsat for Retten, der er af processuel karakter, forkastes som ugrundet

– Parternes argumenter

- 89 Med det første anbringendes andet led har Kommissionen, støttet af Rådet og Changmao Biochemical Engineering, i det væsentlige gjort gældende, at såfremt Domstolen måtte tage det første led i kontraappellens første anbringende til følge og ophæve den appellerede dom på dette grundlag, skal det femte anbringende, som sagsøgerne i første instans fremsatte for Retten, om en tilsidesættelse af retten til forsvar og en begrundelsesmangel forkastes som ugrundet.
- 90 Distillerie Bonollo m.fl. har anfægtet formaliteten vedrørende Kommissionens anbringende om at forkaste det femte anbringende fremsat for Retten som ugrundet.

– Domstolens bemærkninger

- 91 Det skal i denne forbindelse, som det er fremhævet i nærværende doms præmis 89, blot fastslås, at Kommissionen kun har fremsat kontraappellens første anbringendes andet led subsidiært, såfremt Domstolen måtte tage det første led i dette anbringende i kontraappellen til følge og ophæve den appellerede dom på dette grundlag.
- 92 Eftersom det fremgår af nærværende doms præmis 88, at det første led i dette anbringende i kontraappellen ikke er blevet taget til følge, skal dette anbringendes andet led under alle omstændigheder forkastes som uvirksomt.

Om andet anbringende i kontraappellen

Parternes argumenter

- 93 Med det andet anbringende, som er fremsat subsidiært, såfremt Domstolen måtte beslutte ikke at ophæve den appellerede dom, har Kommissionen, støttet af Rådet og Changmao Biochemical Engineering, gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved i punkt 2 i denne doms domskonklusion at beslutte at opretholde virkningerne af den omtvistede forordning, ikke alene indtil Kommissionen, men ligeledes Rådet har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af den nævnte dom. Kommissionen har gjort gældende, at Retten ved i dette punkt at tillægge Rådet kompetencen til at træffe antidumpingforanstaltninger tilsidesatte Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 37/2014 af 15. januar 2014 (EUT 2014, L 18, s. 1), som tillægger Kommissionen enekompetence på dette område, herunder når antidumpingforanstaltningerne vedrørte told, som oprindeligt var vedtaget af Rådet, inden denne forordning trådte i kraft, og som blev genindført efter en genåbning af undersøgelsen med henblik på opfyldelse af en dom afsagt af Unionens retsinstanser om annullation af denne told.
- 94 Distillerie Bonollo m.fl. har bestridt denne argumentation. De har anført, at selv om forordning nr. 37/2014 medførte en overdragelse af kompetencer til fordel for Kommissionen hvad angår vedtagelsen af endelige antidumpingforanstaltninger, havde Rådet, som i øvrigt var den »oprindelige arkitekt« bag den omtvistede forordning, denne kompetence på tidspunktet for indgivelsen af stævningen i første instans i denne sag, dvs. den 28. september 2012. Distillerie Bonollo m.fl. har i denne henseende anført, at det følger af artikel 266 TEUF, at det påhviler den institution, fra hvilken

en anfægtet retsakt hidrører, at træffe de til Unionens retsinstansers dommes opfyldelse nødvendige foranstaltninger, idet disse parter har præciseret, at dette ikke længere kan være tilfældet i den foreliggende sag. Det er følgelig deres opfattelse, at Retten med punkt 2 i den appellerede doms domskonklusion reelt forsøgte at løse dette spørgsmål om overdragelsen af kompetencer. Dette punkt skal endvidere fortolkes således, at Kommissionen under alle omstændigheder ikke fritages for de forpligtelser, som påhviler denne.

Domstolens bemærkninger

- 95 Det skal bemærkes, som generaladvokaten har anført i punkt 127 i forslaget til afgørelse, at artikel 1 i forordning nr. 37/2014 ændrer grundforordningens artikel 9, stk. 4, for så vidt som den endelige antidumpingtold, som tidligere blev pålagt af Rådet, nu skal pålægges af Kommissionen.
- 96 Selv om grundforordningens artikel 9, stk. 4, inden ændringen indført ved forordning nr. 37/2014 gav Rådet beføjelsen til at pålægge antidumpingtold, fastsætter denne bestemmelse grundforordningen, som ændret ved forordning nr. 37/2014 og senere gengivet i forordning 2016/1036, at Kommissionen træffer afgørelse om indførelse af en endelig udligningstold, når det fremgår af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og at det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser er påkrævet at gribe ind i overensstemmelse med artikel 21.
- 97 Domstolen har i denne forbindelse tidligere fastslået, at denne bestemmelse, med senere ændringer, sammenholdt med grundforordningens artikel 14, stk. 1, er retsgrundlaget for Kommissionens beføjelse til ikke alene at pålægge antidumpingtold ved forordning, men ligeledes at indføre en sådan told efter afsigelsen af en dom om annullation af en forordning om indførelse af antidumpingtold (dom af 19.6.2019, C & J Clark International, C-612/16, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:508, præmis 42 og 43 og den deri nævnte retspraksis).
- 98 Som generaladvokaten har anført i punkt 128 i forslaget til afgørelse, kan de foranstaltninger, som er nødvendige til den appellerede doms opfyldelse, først vedtages efter den dato, hvor dommen blev afsagt, dvs. efter den 3. maj 2018. Eftersom disse foranstaltninger først kan vedtages efter ikrafttrædelsen af forordning nr. 2016/1036, dvs. den 20. juli 2016, skal de således støttes på denne forordnings artikel 9, stk. 4, sammenholdt med dens artikel 14, stk. 1. Det følger heraf, at er det kun er Kommissionen, der kan vedtage disse foranstaltninger.
- 99 Det skal følgelig fastslås, at Retten begik en retlig fejl ved i punkt 2 i den appellerede doms domskonklusion at fastslå, at det ikke alene påhvilede Kommissionen, men ligeledes Rådet at vedtage de til denne doms opfyldelse nødvendige foranstaltninger.
- 100 Denne vurdering kan ikke drages i tvivl med argumentationen fremført af Distillerie Bonollo m.fl. om de forpligtelser, som påhvilede Rådet i dets egenskab af den institution, fra hvilken den omtvistede forordning hidrører i medfør af artikel 266 TEUF.
- 101 I medfør af denne bestemmelse har den EU-institution, fra hvilken den retsakt, som Domstolen eller Retten har annulleret, hidrører, ganske vist pligt til at træffe de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af den dom, hvorved retsaktens blev annulleret (dom af 14.6.2016, Kommissionen mod McBride m.fl., C-361/14 P, EU:C:2016:434, præmis 35, og af 19.6.2019, C & J Clark International, C-612/16, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:508, præmis 37).
- 102 Inden den institution, fra hvilken den annullerede retsakt hidrører, vedtager sådanne foranstaltninger, skal imidlertid spørgsmålet om denne institutions kompetence afklares, eftersom EU-institutionerne kun kan handle inden for grænserne af den kompetence, som de er blevet tildelt (dom af 14.6.2016, Kommissionen mod McBride m.fl., C-361/14 P, EU:C:2016:434, præmis 36). Princippet om den

institutionelle ligevægt og princippet om kompetencetildeling, som er fastsat i artikel 13, stk. 2, TEU, indebærer nemlig, at hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tildelt den ved traktaterne, og i overensstemmelse med de procedurer, betingelser og mål, som er fastsat i disse (jf. i denne retning dom af 28.7.2016, Rådet mod Kommissionen, C-660/13, EU:C:2016:616, præmis 31 og 32 og den deri nævnte retspraksis).

- 103 Selv om artikel 266 TEUF ganske vist skaber en forpligtelse til at handle for den pågældende institution, udgør den hverken en kilde til en kompetence for denne eller giver institutionen mulighed for at støtte sig på et retsgrundlag, der i mellemtiden er blevet ophævet (jf. i denne retning dom af 19.6.2019, C & J Clark International, C-612/16, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:508, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis). Det følger endvidere af retspraksis, at en bestemmelse, som udgør hjemmel for en retsakt, og som bemyndiger EU-institutionen til at vedtage den pågældende retsakt, dels skal være gældende på det tidspunkt, hvor retsakten udstedes, dels antages processuelle regler almindeligvis at finde anvendelse på ikrafttrædelsestidspunktet (dom af 29.3.2011, ThyssenKrupp Nirosta mod Kommissionen, C-352/09 P, EU:C:2011:191, præmis 88 og den deri nævnte retspraksis).
- 104 På denne baggrund skal kontraappellens andet anbringende tages til følge, for så vidt som det vedrører Rettens retlige fejl i punkt 2 i domskonklusionen om, at Rådet var forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af den appellerede dom. Punkt 2 i den appellerede doms domskonklusion skal følgelig ophæves, for så vidt som Retten herved pålagde Rådet at træffe de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af denne dom, og i øvrigt forkastes kontraappellen.

Hovedappellen

- 105 Med appellen har Changmao Biochemical Engineering fremsat et enkelt anbringende, som vedrører den appellerede doms præmis 130, 133, 134, 136, 137 og 139-141, hvorved selskabet har foreholdt Retten flere retlige fejl som led i dens analyse i forbindelse med det første anbringende, som sagsøgerne i første instans havde fremsat for Retten.
- 106 Rådet har fremsat en formalitetsindsigelse i forhold til appellen, eftersom den appellerede dom ikke berører Changmao Biochemical Engineering umiddelbart som omhandlet i artikel 56, stk. 2, andet punktum, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.
- 107 Kommissionen og Distillerie Bonollo m.fl. har principalt støttet Rådets argumentation.

Formaliteten vedrørende hovedappellen

Parternes argumenter

- 108 Rådet har gjort gældende, at den appellerede dom ikke berører appellantens umiddelbart, eftersom den omtvistede forordning allerede var blevet annulleret, for så vidt som den vedrørte dette selskab, ved dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372). Appellen kan således ikke antages til realitetsbehandling i medfør af de betingelser for at iværksætte appel, der er fastsat i artikel 56, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.
- 109 Rådet har for det første anført, at denne dom var blevet endelig, inden den appellerede dom blev afsagt. Rådet har ligeledes gjort gældende, at annullationen af den omtvistede forordning ved dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), i forhold til Changmao Biochemical Engineering havde stillet dette selskab i den situation, som det havde befundet sig i inden vedtagelsen af denne forordning, dvs. den af gennemførelsesforordning nr. 349/2012

omfattede. Rettens annullation af den omtvistede forordning ved den appellerede dom og opretholdelsen af dens virkninger i forhold til Ninghai Organic Chemical Factory kan derfor ikke anses for at skabe retsvirkninger på retsstillingen for Changmao Biochemical Engineering.

- 110 Eftersom der ikke er en retlig forbindelse mellem appellanten og Ninghai Organic Chemical Factory, vedrørte den forpligtelse, som påhvilede de kompetente institutioner, til i medfør af artikel 266 TEUF at træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme den appellerede dom, ikke sidstnævnte virksomheds varer.
- 111 Det er endvidere Rådets opfattelse, at Changmao Biochemical Engineerings egenskab af intervenient i første instans ikke giver selskabet kompetence til at iværksætte nærværende appel.
- 112 For det andet har Rådet anført, at Changmao Biochemical Engineering har foretaget en sammenblanding af retsvirkningerne af dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), og den appellerede doms retsvirkninger. I modsætning til selskabets argumentation om, at punkt 2 i den appellerede doms domskonklusion faktisk pålægger Kommissionen at forhøje størrelsen af den antidumpingtold, der finder anvendelse på dets varer, på den måde, der er anført i 55.-57. betragtning til forordning nr. 2018/921, vil størrelsen af denne told nemlig først kunne ændres i forhold til importen af Changmao Biochemical Engineerings varer efter den procedure, som Kommissionen indledte ved meddelelsen af 7. september 2017. Det fremgår i øvrigt ikke af 58. betragtning til forordning nr. 2018/921, at Changmao Biochemical Engineering var umiddelbart berørt af den appellerede dom, og denne dom kan derfor ikke fortolkes således, at den tillægger selskabet kompetence til at iværksætte nærværende appel.
- 113 For det tredje har Rådet gjort gældende, at Changmao Biochemical Engineering ikke har nogen interesse i at iværksætte en appel af den appellerede dom, eftersom ophævelsen heraf ikke ville tilføre selskabet en fordel.
- 114 For det fjerde er det Rådets opfattelse, at den manglende mulighed for at antage nærværende appel til realitetsbehandling ikke begrænser Changmao Biochemical Engineerings ret til domstolsbeskyttelse i forhold til retsakter, der berører selskabet umiddelbart. Såfremt dette selskab ikke var tilfreds med resultatet af undersøgelsen vedrørende dets varer, ville det efter Kommissionens genoptagelse af antidumpingproceduren nemlig kunne anlægge søgsmål for Retten til prøvelse af Kommissionens afgørelse om at iværksætte denne genoptagelse, dvs. den afgørelse, som Kommissionen skal vedtage efter meddelelsen af 7. september 2017.
- 115 Kommissionen og Distillerie Bonollo m.fl. har støttet denne argumentation.
- 116 Kommissionen har ligeledes anført, at generaladvokat Kokott i punkt 52 og 57 i forslaget til afgørelse *Fresh Del Monte Produce mod Kommissionen og Kommissionen mod Fresh Del Monte Produce* (C-293/13 P og C-294/13 P, EU:C:2014:2439) anførte, at »[a]ppellanten eller kontraappellanten er umiddelbart berørt som omhandlet i [...] artikel 56, stk. 2, andet punktum, [i statuten for Den Europæiske Unions Domstol,] hvis den appellerede dom medfører en ændring i negativ retning af hans egen retsstilling eller hans egne økonomiske eller ideelle interesser[, og at denne dom] altså [skal] være til ulempe for ham i materiel henseende«. Kommissionen har imidlertid anført, at eftersom den omtvistede forordning var blevet annulleret ved dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), for så vidt som den fandt anvendelse på appellant, ændrer den appellerede dom, hvorved Retten annullerede denne forordning, i den foreliggende sag kun retsstillingen for Ninghai Organic Chemical Factory og har ingen indvirkning på Changmao Biochemical Engineerings retsstilling.
- 117 Kommissionen har endvidere præciseret, at den afgørelse, som fremgår af meddelelsen af 7. september 2017, om at genoptage den antidumpingundersøgelse vedrørende importen af vinsyre med oprindelse i Kina, som havde ført til vedtagelsen af den omtvistede forordning, for så vidt som denne forordning

fandt anvendelse på Changmao Biochemical Engineering, og om at genoptage undersøgelsen på det sted, hvor uregelmæssigheden var indtrådt, blot udgjorde en forberedende retsakt og ikke kunne ændre retsvirkningerne af domskonklusionen og præmisserne i den appellerede dom, som i øvrigt blev afsagt efter denne forberedende retsakt.

- 118 Distillerie Bonollo m.fl. har gjort gældende, at Changmao Biochemical Engineering med sin argumentation ændrer den betingelse for at kunne antage appeller iværksat af andre intervenienter end medlemsstaterne og EU-institutionerne til realitetsbehandling, som er fastsat i artikel 56, stk. 2, andet punktum, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, vedrørende kravet om at være »umiddelbart berørt« af den afgørelse fra Retten, som de påstår ophævet, således at disse parter appel kan antages til realitetsbehandling, når Rettens afgørelse kan føre til vedtagelsen af en retsakt, hvis retsvirkninger endnu ikke er kommet til udtryk, og som følgelig først kan berøre dem i fremtiden. Ifølge Distillerie Bonollo m.fl. har appellanten blot henvist til en særskilt og fremtidig retsakt, dvs. en ny gennemførelsesforordning, som de kompetente EU-institutioner skal vedtage for at opfylde den appellerede dom, og som kan føre disse institutioner til at fastlægge en højere dumpingmargen hvad angår vinsyre. Da appellen blev iværksat, var denne argumentation imidlertid støttet på rent hypotetiske overvejelser.
- 119 Appellanten har bestridt disse argumenter i deres helhed. For at godtgøre, at selskabet er umiddelbart berørt af den appellerede dom som omhandlet i artikel 56, stk. 2, andet punktum, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, har Changmao Biochemical Engineering anført, at EU-institutionerne i medfør af punkt 2 i den appellerede doms domskonklusion skal vedtage antidumpingforanstaltninger på grundlag af en anden metode til beregning af de pågældende varers værdi end den, der er fastsat i den omtvistede forordning. Den metode til den »beregned« værdi, som anvendes i denne forordning, erstattes således af en metode vedrørende »den faktiske, nationale salgspris for producenter i et tilsvarende referenceland«, nemlig Argentina. Den nye beregning af dumpingmarginen som fastlagt efter denne metode bevirker, at der for eksporten af selskabets varer til Unionen indføres en klart højere antidumpingtold end den told på 13,1%, som var fastsat i den omtvistede forordning, eller end de 10,1%, som var fastsat ved gennemførelsesforordning nr. 349/2012 og senest bekræftet ved gennemførelsesforordning nr. 2018/921.
- 120 Ifølge Changmao Biochemical Engineering fremgår det af disse oplysninger, at selskabet er umiddelbart berørt af punkt 2 i den appellerede doms domskonklusion.
- 121 Appellanten har tilføjet, at selskabet under alle omstændigheder ligeledes opfylder de kriterier for antagelse til realitetsbehandling, som er fastlagt i dom af 2. oktober 2003, International Power m.fl. mod NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P og C-180/01 P, EU:C:2003:534), hvorved Domstolen i det væsentlige anerkendte, at de intervenienter i første instans, som kunne risikere erstatningssøgsmål ved de nationale retter som følge af de af Kommissionen truffene foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af Rettens afgørelse, er »umiddelbart berørt« af en sådan afgørelse. Selskabet har gjort gældende, at det var udsat for en sådan risiko i den foreliggende sag.

Domstolens bemærkninger

- 122 I henhold til artikel 56, stk. 2, andet punktum, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol kan appel af Rettens afgørelse kun iværksættes af andre intervenienter i første instans end medlemsstaterne og EU-institutionerne, såfremt denne afgørelse »berører dem umiddelbart«.
- 123 I den foreliggende sag blev den omtvistede forordning, som Rådet, Kommissionen og Distillerie Bonollo m.fl. har gjort gældende, annulleret, for så vidt som den vedrørte appellanten, ved dom af 1. juni 2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), der er blevet endelig. Selskabet blev følgelig stillet i den situation, hvori det havde befundet sig inden denne

forordnings ikrafttræden, dvs. den situation, der var reguleret ved gennemførelsesforordning nr. 349/2012, som fastsatte en antidumpingtold på 10,1% på Changmao Biochemical Engineerings varer.

- 124 Eftersom den genoptagede undersøgelse, som Kommissionen havde indledt efter meddelelsen af 7. september 2017, som Kommissionen har bekræftet i retsmødet for Domstolen, var blevet udsat under afventen af den dom, som Domstolen skulle afsige i nærværende sag, er muligheden for at antage appellen til realitetsbehandling alene underlagt spørgsmålet om, hvorvidt Changmao Biochemical Engineering var umiddelbart berørt af den appellerede dom som omhandlet i artikel 56, stk. 2, andet punktum, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol.
- 125 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Retten med den appellerede dom annullerede den omtvistede forordning, eftersom normalværdien af Changmao Biochemical Engineering og Ninghai Organic Chemical Factorys varer, idet disse selskaber blev nægtet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, ved den delvise interimundersøgelse ikke var blevet fastlagt »på grundlag af de nationale salgspriser i Argentina«, som det var tilfældet under den oprindelige procedure for de eksporterende producenter, som var indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, men var blevet »beregnet« »på grundlag af produktionsomkostningerne i Argentina«. Retten fastslog, at denne metodeændring i forhold til den beregning, som var blevet foretaget ved den oprindelige procedure for de eksporterende producenter, der var indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, udgjorde en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 11, stk. 9, eftersom den ikke var støttet på en ændring i omstændighederne. Retten præciserede endvidere i den appellerede doms præmis 134, at selv om det fremgik af den omtvistede forordning, at valget af den således anvendte metode skyldtes forskellene mellem produktionsmetoderne af vinsyre i Argentina og Kina, dvs. henholdsvis den naturlige metode og den syntetiske metode, fandtes disse forskelle og var allerede kendte på tidspunktet for den oprindelige undersøgelse.
- 126 Det skal bemærkes, at ingen af de parter, der har deltaget i nærværende sag, har bestridt Changmao Biochemical Engineerings konstatering af, at en normalværdi, der ikke beregnes »på grundlag af produktionsomkostningerne i Argentina«, men på grundlag af de nationale argentinske salgspriser, vil bevirke indførelsen af en klart højere told end den told på 13,1%, der blev pålagt ved den omtvistede forordning. Der er derfor, som det var tilfældet i den sag, der gav anledning til dom af 2. oktober 2003, International Power m.fl. mod NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P og C-180/01 P, EU:C:2003:534, præmis 52), som appellantens har henvist til, en risiko for, at de foranstaltninger, som Kommissionen træffer for at opfylde den appellerede dom, vil være bebyrdende for Changmao Biochemical Engineering, og at sidstnævnte vil kunne risikere søgsmål om betalingen af en klart højere antidumpingtold end den, der var pålagt ved den omtvistede forordning.
- 127 Som det fremgår af punkt 1 i den appellerede doms domskonklusion, blev den omtvistede forordning endvidere annulleret i sin helhed og ikke i forhold til en bestemt eksporterende producent.
- 128 Det følger heraf, som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 152 og 153 i forslaget til afgørelse, at Kommissionen for at opfylde denne dom ikke blot skal foretage en ny beregning af normalværdien på grundlag af de nationale salgspriser i Argentina i forhold til Ninghai Organic Chemical Factory, men ligeledes i forhold til Changmao Biochemical Engineering.
- 129 Det skal følgelig fastslås, at Changmao Biochemical Engineering er umiddelbart berørt af den appellerede dom som omhandlet i artikel 56, stk. 2, andet punktum, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, og at selskabets appel følgelig kan antages til realitetsbehandling.
- 130 Rådets argumenter om meddelelsen af 7. september 2017 har i denne henseende ingen indvirkning på bedømmelsen af, om nærværende appel kan antages til realitetsbehandling.

- 131 Det samme gælder for argumentationen fremført af Distillerie Bonollo m.fl., hvorefter Changmao Biochemical Engineering ikke er umiddelbart berørt af den appellerede dom, men af de foranstaltninger, som EU-institutionerne senere træffer til opfyldelse af denne dom. De har gjort gældende, at det først er efter vedtagelsen af disse foranstaltninger, at appellanten kan anses for at være umiddelbart berørt af den nævnte dom som omhandlet i artikel 56, stk. 2, andet punktum, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.
- 132 Det skal i denne forbindelse blot fastslås, som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 162 i forslaget til afgørelse, at når den retsakt, der er annulleret ved Rettens dom, er en forordning, opstår Kommissionens pligt til at gennemføre de til denne doms opfyldelse nødvendige foranstaltninger først ved afslutningen af nærværende appelsag.
- 133 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal Rådets formalitetsindsigelse forkastes og appellen antages til realitetsbehandling.

Om anbringendet fremsat til støtte for appellen

- 134 Det eneste appelanbringende består af tre led. Med dette anbringendes første led har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den fandt, at Rådet i strid med grundforordningens artikel 11, stk. 9, havde ændret metoden til at fastlægge de pågældende varers normalværdi. Dette anbringendes andet led vedrører en manglende sondring mellem samarbejdsvillige eksporterende producenter og dem, der ikke har samarbejdet. Med anbringendets tredje led har selskabet endelig gjort gældende, at den appellerede dom er behæftet med urigtige skøn hvad angår normalværdien i lande uden markedsøkonomi.

Det eneste anbringendes første led om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 11, stk. 9

– Parternes argumenter

- 135 Med sit eneste anbringendes første led har Changmao Biochemical Engineering gjort gældende, at Retten med urette fandt, at Rådet i strid med grundforordningens artikel 11, stk. 9, under den delvise genoptagede undersøgelse, der førte til vedtagelsen af den omtvistede forordning, havde anvendt en anden metode til beregning af normalværdien end den, der var blevet anvendt under den oprindelige procedure. Det er selskabets opfattelse, at den samme og eneste metode blev anvendt i den foreliggende sag. Forskellen i resultatet skyldes de konkrete faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, og navnlig de materielle produktionsforskelle af vinsyre i Argentina og Kina.
- 136 Efter appellants opfattelse medførte den omstændighed, at Retten fandt, at anvendelsen af en beregnet normalværdi i stedet for en normalværdi støttet på de faktiske salgspriser i et tilsvarende referenceland afspejlede en metodeændring, som er forbudt i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 9, en uberettiget begrænsning af EU-institutionernes skønsmålinger til at beregne normalværdien.
- 137 Appellanten har tilføjet, at selv hvis det antages, at en sådan metodeændring fandt sted, er den berettiget som følge af en væsentlig ændring i omstændighederne under den delvise interimundersøgelse, som påvirkede de kinesiske eksportørers transaktioner, og som førte til, at selskabet ikke fortsat kunne være begunstiget af den status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, som det havde været begunstiget af under den oprindelige procedure. Det er appellants opfattelse, at Retten med urette ikke kvalificerede fortabelsen af denne status som en ændring i omstændighederne som omhandlet i grundforordningens artikel 11, stk. 9.

Rådet havde som følge af fortabelsen af denne status under den delvise genoptagede undersøgelse anvendt en normalværdi, der var beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne i et tilsvarende referenceland.

- 138 Kommissionen har gjort gældende, at det skal afgøres, om grundforordningens artikel 11, stk. 9, skal fortolkes således, at den finder anvendelse på den af appellanten foreslåede restriktive måde, dvs. »virksomhed for virksomhed«, eller udvidende som fastlagt af Retten i den appellerede dom, som i det væsentlige indebærer en sammenligning »undersøgelse for undersøgelse«.
- 139 Kommissionen er af den opfattelse, at Rettens fortolkning må tiltrædes. Ifølge Kommissionen kan det udledes af den generelle sammenhæng for grundforordningens artikel 11, stk. 9, at denne bestemmelses formål er at sikre retssikkerheden for alle virksomheder, der berøres af antidumpingforanstaltninger. Derfor har Kommissionen gjort gældende, at denne bestemmelse som led i genoptagede undersøgelser, såsom den delvise interimundersøgelse, der førte til vedtagelsen af den omtvistede forordning, kan anses for at være et udtryk for det generelle ligebehandlingsprincip, som nu er fastsat i artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Rettens ræsonnement i den appellerede dom er i overensstemmelse med denne fortolkning.
- 140 Det eneste appelanbringendes første led og appellen som helhed må følgelig forkastes som ugrundet.
- 141 Distillerie Bonollo m.fl. har fremsat en formalitetsindsigelse i forhold til alle det eneste appelanbringendes led, for så vidt som Changmao Biochemical Engineering for Domstolen har nedlagt påstand om efterprøvelse af Rettens bedømmelse af de faktiske omstændigheder eller blot har gentaget de argumenter, som Rådet og Kommissionen allerede fremførte under behandlingen i første instans. Sagsøgerne i første instans har endvidere gjort gældende, at det eneste anbringende under alle omstændigheder må forkastes som ugrundet.

– Domstolens bemærkninger

- 142 Ifølge ordlyden af grundforordningens artikel 11, stk. 9, anvender Kommissionen i alle genoptagede undersøgelser under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som blev benyttet i den undersøgelse, som resulterede i indførelsen af den pågældende antidumpingtold, idet der tages hensyn til bl.a. bestemmelserne i samme forordnings artikel 2.
- 143 Det følger af retspraksis, at den undtagelse, som gør det muligt for institutionerne i forbindelse med den genoptagede undersøgelse at anvende en anden metode end den, der blev anvendt under den oprindelige undersøgelse, når der foreligger ændrede omstændigheder, nødvendigvis må undergives en streng fortolkning, idet en undtagelse til eller en fravigelse af en generel regel skal fortolkes indskrænkende (dom af 19.9.2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials mod Rådet, C-15/12 P, EU:C:2013:572, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis).
- 144 Kravet om en streng fortolkning kan imidlertid ikke indebære, at institutionerne skal fortolke og anvende denne bestemmelse på en måde, der er uforenelig med dens ordlyd og formål (dom af 19.9.2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials mod Rådet, C-15/12 P, EU:C:2013:572, præmis 19 og den deri nævnte retspraksis).
- 145 Som det fremgår af den appellerede doms præmis 129, blev normalværdien i den undersøgelse, der førte til vedtagelsen af forordning nr. 130/2006, af de omfattede varer fra Changmao Biochemical Engineering og Ninghai Organic Chemical Factory, som var indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, i den foreliggende sag for det første fastsat på grundlag af deres faktiske, nationale salgspriser i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1-6, mens normalværdien hvad angår eksporterende producenter, der ikke var indrømmet status som

virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, blev beregnet på grundlag af nationale salgspriser i et referenceland, nemlig Argentina, i henhold til denne forordnings artikel 2, stk. 7, litra a).

146 For det andet fremgår det af den appellerede doms præmis 131, at i den undersøgelse, der førte til vedtagelsen af den omtvistede forordning, blev normalværdien af de omfattede varer fra Changmao Biochemical Engineering og Ninghai Organic Chemical Factory beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne i et referenceland, nemlig Argentina, i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7.

147 I denne forbindelse kunne normalværdien, som generaladvokaten i det væsentlige har konstateret i punkt 174 i forslaget til afgørelse, ikke længere fastsættes i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1-6, eftersom disse to kinesiske eksporterende producenter var blevet nægtet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår.

148 På denne baggrund skal det fastslås, at Retten uden at begå en retlig fejl i den appellerede doms præmis 132 fastslog, at den omstændighed, at normalværdien for de to kinesiske eksporterende producenter blev beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne i Argentina og ikke blev fastlagt på grundlag af de nationale salgspriser i dette land, udgjorde en ændring af metoden som omhandlet i grundforordningens artikel 11, stk. 9. I samme præmis anførte Retten nemlig med føje, at »normalværdien for de eksporterende producenter, som ikke var indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, ved den oprindelige undersøgelse [blev] beregnet på grundlag af de nationale argentinske salgspriser, hvorimod den under den genoptagede undersøgelse for de to kinesiske eksporterende producenter, der ikke længere var indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, i det væsentlige blev beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne i Argentina«. Retten fremhævede ligeledes med føje, at eftersom ordlyden af grundforordningens artikel 11, stk. 9, henviser til, at der ved den oprindelige undersøgelse og den genoptagede undersøgelse anvendes samme metode, krævede denne bestemmelse således ikke blot, at den samme metode anvendes på samme økonomiske enhed.

149 Selv om EU-institutionerne, som det fremgår af grundforordningens artikel 11, stk. 9, er forpligtede til at anvende den samme metode til beregning af normalværdien for eksporterende producenter, som ikke er indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, under den oprindelige undersøgelse og den genoptagede undersøgelse, medmindre omstændighederne er ændret, kan Changmao Biochemical Engineering endvidere ikke foreholde Retten, at den ikke begrundede ændringen af metode i den foreliggende sag med en ændring i omstændighederne. Det skal i denne forbindelse blot bemærkes, at Retten i den appellerede doms præmis 134 fastslog, at »den [omtvised] anfægtede forordning ikke [henviser] til en ændring af omstændighederne«, da Rådets begrundelse i 27. betragtning til denne forordning om forskellene mellem produktionsmetoderne i Argentina og Kina ikke kan udgøre en ændring i omstændighederne, eftersom »disse forskelle [fandtes] og [...] allerede [var] kendt på tidspunktet for den oprindelige undersøgelse«.

150 Det skal endvidere præciseres, at en virksomheds fortabelse af status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, ikke kan anses for en ændring i omstændighederne som omhandlet i grundforordningens artikel 11, stk. 9, som under en genoptaget undersøgelse berettiger anvendelse af en anden metode end den, der blev anvendt ved den procedure, der førte til pålæggelsen af den pågældende antidumpingtold.

151 Enhver anden fortolkning ville nemlig medføre, at denne bestemmelses anvendelighed hvad angår virksomheder fra lande uden markedsøkonomi, som er blevet indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, ville afhænge af disse virksomheders vilje til eller af den mulighed, som de tilbydes, for at virke på vilkår, der er kendetegnende for en markedsøkonomi.

- 152 Hvad endelig angår Changmao Biochemical Engineerings argument, som er nævnt i denne doms præmis 136, om de skønsebeføjelser, som EU-institutionerne har med henblik på beregningen af normalværdien, følger det af Domstolens faste praksis, at valget mellem forskellige fremgangsmåder for beregning af dumpingmarginen og vurderingen af en vares normale værdi kræver, at der foretages en bedømmelse af en komplekse økonomiske situationer, som led i hvilken institutionerne har vide skønsebeføjelser (jf. i denne retning dom af 27.9.2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, præmis 40 og 41 og den deri nævnte retspraksis).
- 153 Det skal imidlertid præciseres, at eftersom EU-lovgiver har tilsigtet at begrænse disse skønsebeføjelser i forhold til anvendelsen af grundforordningens artikel 11, stk. 9, var Rådet, når omstændighederne var uændrede, under den undersøgelse, der førte til vedtagelsen af den omtvistede forordning, forpligtet til at anvende den samme metode som den, der var blevet anvendt under den procedure, der førte til pålæggelsen af den pågældende antidumpingtold.
- 154 Det eneste appelanbringendes første led skal derfor forkastes.

Det eneste anbringendes andet og tredje led om, at Retten begik retlige fejl ved at fastslå, at appellantens befandt sig i den samme situation som de producenter, der ikke havde samarbejdet, og ved at finde, at der skulle anvendes en enkelt normalværdi på alle de eksporterende producenter, som blev nægtet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår

– Parternes argumenter

- 155 Med det eneste anbringendes andet og tredje led har Changmao Biochemical Engineering gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 139-141 begik flere retlige fejl hvad angår hovedsageligt den manglende sondring mellem kategorierne samarbejdsvillige eksporterende producenter og eksporterende producenter, der ikke havde samarbejdet, og vedrørende anvendelsen af en enkelt normalværdi på alle de eksporterende producenter, som blev nægtet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår.
- 156 Ifølge appellantens tog Retten med urette ikke hensyn til denne sondring ved fastlæggelsen af den normalværdi, der blev benyttet til at beregne dumpingmarginen, I denne forbindelse har Changmao Biochemical Engineering præciseret, at mens beregningen af dumpingmarginen for kategorien eksporterende producenter, der ikke har samarbejdet, foretages på grundlag af de »mest fyldestgørende oplysninger« fra et referenceland i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, støttes beregningen af denne margen for kategorien samarbejdsvillige eksporterende producenter på oplysninger, som producenterne selv har forelagt EU-institutionerne som led i deres samarbejde med sidstnævnte. Eftersom Retten ikke sondrede mellem disse to producentkategorier, stillede den dem med urette i den samme situation og underkastede de samarbejdsvillige eksporterende producenter de samme regler for beregningen af normalværdien som de regler, som finder anvendelse for eksporterende producenter, der ikke har samarbejdet, dvs. reglerne støttet på de »mest fyldestgørende oplysninger« i medfør af grundforordningens artikel 18.
- 157 Det er appellantens opfattelse, at Retten skulle have anerkendt, at der fandtes en tredje kategori af eksporterende producenter, som dette selskab havde været en del af, efter at det mistede sin status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, dvs. kategorien kinesiske eksporterende producenter, som ikke længere er indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, men som har samarbejdet i den delvise interimundersøgelse. Ifølge dette selskab kan grundforordningens artikel 11, stk. 9, ikke finde anvendelse på denne kategori af eksporterende producenter. Den behandling, som blev anvendt på de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der under den oprindelige procedure var indrømmet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, kan nemlig ikke give anledning til anvendelse af denne bestemmelse i forhold til samme eksporterende producenter, som,

selv om de havde samarbejdet under den delvise interimundersøgelse, der førte til vedtagelsen af den omtvistede forordning, imidlertid ikke blev anset for at drive virksomhed under markedsøkonomiske vilkår.

- 158 Ifølge Changmao Biochemical Engineering bør EU-institutionerne under alle omstændigheder frit kunne anvende grundforordningens artikel 2 i forhold til denne kategori af eksporterende producenter under hensyn til såvel de nye omstændigheder, som førte til, at de mistede deres status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, som til den omstændighed, at de i fuldt omfang havde samarbejdet med de nævnte institutioner.
- 159 Kommissionen har gjort gældende, at sondringen mellem samarbejdsvillige eksporterende producenter og eksporterende producenter, der ikke har samarbejdet, kun er relevant, hvis den retlige referenceramme støttes på en tilgang »virksomhed for virksomhed«, hvilket Changmao Biochemical Engineering ikke har godtgjort. Desuden er selskabets henvisninger til dels grundforordningens artikel 18, dels til risikoen for forskelsbehandling uden betydning.
- 160 Distillerie Bonollo m.fl. har anført, at det eneste anbringendes andet og tredje led må afvises.

– Domstolens bemærkninger

- 161 Den argumentation, som Changmao Biochemical Engineering har fremført til støtte for sit eneste anbringendes andet og tredje led, bygger på en fejlagtig forståelse af den appellerede dom. I denne doms præmis 139 fastslog Retten nemlig, at »[t]il forskel fra de eksporterende producenter, der ikke har samarbejdet, er [Changmao Biochemical Engineering og Ninghai Organic Chemical Factory] således omfattet af en individuel antidumpingtold baseret på deres respektive eksportpriser«. For at nå til denne konklusionens bemærkede Retten, at det fremgik af 22. betragtning til den omtvistede forordning, at disse to samarbejdsvillige eksporterende producenter var blevet indrømmet individuel behandling hvad angår beregningen af normalværdien af deres respektive varer.
- 162 Det eneste anbringendes andet led skal derfor forkastes som ugrundet.
- 163 Hvad angår Rettens angivelige fejl vedrørende anvendelsen af den samme normalværdi for alle de eksporterende producenter, som blev nægtet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, anførte Retten indledningsvis i den appellerede doms præmis 140, at det fremgik af retspraksis, at »en individuel antidumpingtold i medfør af grundforordningens artikel 9, stk. 5, normalt beregnes ved en sammenligning mellem den normalværdi, der gælder for samtlige eksporterende producenter, og vedkommende producents individuelle eksportpriser«. Den anførte herefter i denne doms præmis 141, at der blev fastlagt en normalværdi for de eksporterende producenter, som ikke havde samarbejdet, og som var blevet nægtet status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, »eftersom beregningerne af normalværdien i disse tilfælde er støttet på oplysninger fra et referenceland og således er uafhængige af deres respektive oplysninger«. I denne præmis tilføjede Retten i øvrigt, at »[i] det sidstnævnte tilfælde kan en eksporterende producent fortsat anmode om individuel behandling, hvilket indebærer, at der beregnes en individuel dumpingmargen ved at sammenligne den normale værdi, der er den samme for alle, med vedkommendes egne eksportpriser i stedet for at sammenligne normalværdien med erhvervsgrenens eksportpriser«.
- 164 Changmao Biochemical Engineerings argument om, at EU-institutionerne frit bør kunne anvende grundforordningens artikel 2 på samarbejdsvillige eksporterende producenter, kan følgelig ikke tages til følge, eftersom denne bestemmelse ikke giver en samarbejdsvillig eksporterende producent, som ikke kan indrømmes status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår, ret til en mere fordelagtig behandling hvad angår fastlæggelsen af normalværdien. Det skal endvidere fastslås, at appellantens under alle omstændigheder ikke har godtgjort, hvorledes sondringen mellem

samarbejdsvillige eksporterende producenter og eksporterende producenter, der ikke har samarbejdet, lovligt tillod Rådet at anvende beregnede normalværdier i stedet for at anvende de faktiske priser i referencelandet, som det var tilfældet under den oprindelige procedure for de eksporterende producenter, som ikke kunne indrømmes status som virksomhed, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår.

165 Under disse omstændigheder er det eneste anbringendes tredje led ugrundet, og dette anbringende skal forkastes.

166 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at appellen skal forkastes.

Sagsomkostninger

167 Det bestemmes i procesreglementets artikel 184, stk. 2, at såfremt appellen ikke tages til følge, eller såfremt appellen tages til følge, og Domstolen selv endeligt afgør sagen, træffer den afgørelse om sagsomkostningerne.

168 Procesreglementets artikel 138, der i medfør af samme reglements artikel 184, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse i appelsager, bestemmer i stk. 1, at det pålægges den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til artikel 138, stk. 2, træffer Domstolen, hvis der er flere tabende parter, afgørelse om omkostningernes fordeling.

169 Eftersom Changmao Biochemical Engineering har tabt sin appel, og Distillerie Bonollo m.fl. samt Rådet og Kommissionen har nedlagt påstand om, at Changmao Biochemical Engineering tilpligtes at betale sagsomkostningerne, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og at betale de af Distillerie Bonollo m.fl. samt de af Rådet og Kommissionen afholdte omkostninger som led i appellen.

170 Eftersom Kommissionens anbringender som led i kontraappellen delvis er blevet forkastet, bør det pålægges den at bære sine egne omkostninger og betale fire femtedele af de af Distillerie Bonollo m.fl. afholdte omkostninger i forbindelse med kontraappellen.

171 Changmao Biochemical Engineering og Rådet bærer deres egne omkostninger i forbindelse med kontraappellen.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

1) Appellen forkastes.

2) Punkt 2 i domskonklusionen i Den Europæiske Unions Rets dom af 3. maj 2018, Distillerie Bonollo m.fl. mod Rådet (T-431/12, EU:T:2018:251), annulleres, for så vidt som Retten herved pålagde Rådet for Den Europæiske Union at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

3) I øvrigt forkastes kontraappellen.

4) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA og Caviro Distillerie Srl samt af Rådet og Europa-Kommissionen afholdte omkostninger som led i appellen.

5) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler fire femtedele af de af Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA og Caviro Distillerie Srl afholdte omkostninger i forbindelse med kontraappellen.

- 6) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd og Rådet bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med kontraappellen.**

Underskrifter